

תלמודו בידו

דף סח עמוד א

- [א] כיצד מוציאים את הפר והשעיר לשריפה ?
- [ב] כיצד הוא סדר שריפת פר כהן המשיח, ומנין ?
- [ג] כיצד הוא סדר שריפת הפר והשעיר של יום הכיפורים, ומנין ?
- [ד] מאימתי העוסקים בהוצאת הפר והשעיר לשריפה מטמאים את בגדיהם ?
- [ה] מנין שפר העלם דבר ופר כהן משיח נשרפים מחוץ לשלשה מחנות ?

- [א] הפר והשעיר היו מורכבים זה על זה, וקלועים זה בזה. ותולים אותם על שני מוטות, וארבעה אנשים נושאים את שני המוטות, שנים מלפנים ושנים מאחור. ושלמים היו עם עורם ובשרם ופרשם ומלכד מה שנקרע כריסם להוצאת אימוריהם.
- [ב] הדין: אינו מפשיטו אלא מוציאו שלם, ומנתחו עם העור ושורפו. [ולא כקרבן עולה שמפשיטו קודם הניתוח].
המקור: 1. אינו מפשיטו, שנאמר "עור הפר ואת כל בשרו, וקרבו ופרשו והוציא". שכשם שמוציאו כשהפרש בקרבן, כך בשרו יהיה עדיין בעורו.
2. נאמר "והוציא ושרף", כשם שבהוצאתו בשרו בעורו, כך בשריפתו.
3. מנתחו קודם שמקטירו, בגזירה שוה "ראשו וכרעיו" מקרבן עולה.
- [ג] הדין: אינו מפשיטם, אלא מנתחם כאשר העור עדיין על גבי הבשר, ושורפם. המקור: נלמד בגזירה שוה "עור ובשר ופֶרֶשׁ" מפר כהן המשיח.
- [ד] תנא קמא: משיצאו מחוץ לחומת העזרה. שנאמר "אל מחוץ למחנה", למחנה אחד. וכן הדין בפר כהן משיח ובפר העלם דבר, שהוקשו לחטאת יום הכיפורים.
ר' שמעון: משיצית האור ברוב האברים. ו"מחוץ למחנה" מלמד בגזירה שוה לפרה אדומה, ששריפתה מחוץ לשלשה מחנות.
- [ה] שנאמר "מחוץ למחנה" שלש פעמים: בפר משיח, בפר העלם דבר, ובהוצאת הדשן.